AUGUSTINUS. CLAUDIANUS MAMERTUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 92v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

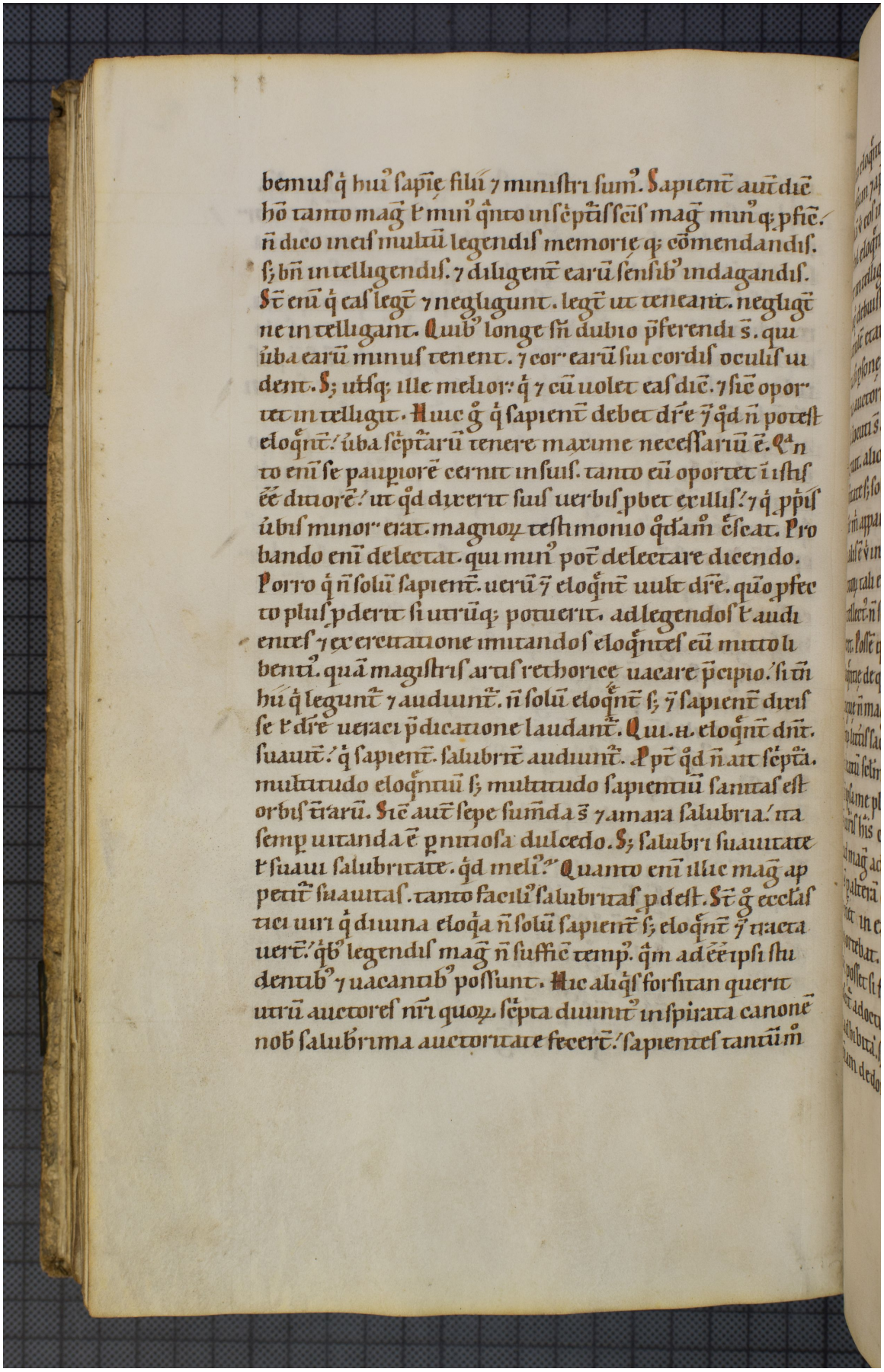

bemus q̄ hui⁹ sapiē filii ⁊ ministri sum⁹. Sapient̄ aut̄ dic̄
hō tanto maḡ ꝑ min⁹ q̄nto in scr̄ptis scīs maḡ min⁹ q; pfic̄.
n̄ dico in eis multū legendis memorie q; cōmendandis.
s; bn̄ intelligendis. ⁊ diligent̄ earū sensib⁹ indagandis.
St̄ enī q̄ eas legt̄ ⁊ negligunt. legt̄ ut teneant. negligt̄
ne intelligant. Quib⁹ longe sn̄ dubio p̄ferendi s̄. qui
ūba earū minus tenent. ⁊ cor earū sui cordis oculis ui
dent. S; utsq; ille melior: q̄ ⁊ cū uolet eas dic̄. ⁊ sic̄ opor
tet intelligit. Huic g̊ q̄ sapient̄ debet dr̄e ⁊ q̄d n̄ potest
eloq̄nt̄: ūba scr̄ptarū tenere maxime necessariū ē. Qan
to enī se paupiorē cernit in suis. tanto eū oportet ī istis
ēē ditiorē: ut q̄d dixerit suis uerbis pbet ex illis: ⁊ q̄ ppris
ūbis minor erat. magnoꝝ testimonio q̄dam̄ c̄scat. Pro
bando enī delectat. qui min⁹ pot̄ delectare dicendo.
Porro q̄ n̄ solū sapient̄. uerū ⁊ eloq̄nt̄ uult dr̄e. quō pfec
to plus pderit si utrūq; potuerit. ad legendos ꝑ audi
entes ⁊ exercitatione imitandos eloq̄ntes eū mitto li
benti⁹. quā magistris artis rethorice uacare p̄cipio: si tn̄
hii q̄ legunt̄ ⁊ audiunt̄. n̄ solū eloq̄nt̄ s; ⁊ sapient̄ dixis
se ꝑ dr̄e ueraci p̄dicatione laudant̄. Qui. ii. eloq̄nt̄ dn̄t.
suauit̄: q̄ sapient̄. salubrit̄ audiunt̄. Ppt̄ q̄d n̄ ait scr̄pta.
multitudo eloq̄ntiū s; multitudo sapientiū sanitas est
orbis t̄rarū. Sic̄ aut̄ sepe sum̄da s̄ ⁊ amara salubria: ita
semp uitanda ē p nitiosa dulcedo. S; salubri suauitate
ꝑ suaui salubritate. q̄d meli⁹? Quanto enī illic maḡ ap
petit̄ suauitas. tanto facili⁹ salubritas pdest. St̄ g̊ eccl̄as
tici uiri q̄ diuina eloq̄a n̄ solū sapient̄ s; eloq̄nt̄ ⁊ tracta
uert̄: q̄b⁹ legendis maḡ n̄ suffic̄ temp⁹. q̄m ad ēē ipsi stu
dentib⁹ ⁊ uacantib⁹ possunt. Hic aliq̄s forsitan querit
utrū auctores nr̄i quoꝝ scr̄pta diuinit⁹ inspirata canonē
nob̄ salubrima auctoritate fecert̄: sapientes tantū m̄